

ŽIVOT FARNOSTÍ

občasník

pro farnosti

Valašské Meziříčí a Lešná

Z OBSAHU

Antonín Cyril Stojan **2–3**

Večer chval – svědectví **4–5**

Kurz Filip **5–6**

Slovo života na únor **7**

Prosinec a leden v Rybičkách **16–18**

Informace z Charity **19–21**

*Bože, ty sis ve své prozřetelnosti
vyvolil mezi apoštoly svatého Petra
a zbudoval jsi na něm svou církev;
pohled' milostivě na svého služebníka Františka,
kterého jsi učinil Petrovým nástupcem,*

*a provázej ho svým požehnáním,
ať je tvému lidu viditelným základem
a oporou jednoty ve víře i společenství v lásce.
Skrze Krista, našeho Pána. Amen.*

*Modlitba za papeže z Římského misálu
13. března uplyne 10 let od zvolení papeže Františka*

Modlitba za blahořečení

Bože, náš nejlaskavější Otče!

*Klaníme se ti, děkujeme ti za to, že jsi
nám skrze svého služebníka
Antonína Cyrila Stojana ukázal požehnání
křesťanské víry a činorodé lásky.*

*S důvěrou tě prosíme: obnov a upevni v našem
národě svatou víru a mravnost.
Posiluj věrnost rodičů, dětí a osob tobě
zasvěcených v jejich povolání.
Sešli své světlo a sílu těm, kteří životem bloudí a hledají štěstí.*

*Uzdrav naše nemocné, zvláště... (zde vložte,
prosím, úmysl Vaší modlitby).*

*Učiň to, prosíme, na přímělu našeho
lidumilného arcipastýře Antonína Cyrila.
Dopřej nám milost, abychom ho směli uctívat
jako světce, kterého jsi oslavil i zázrakem.*

Bože, oslav své jméno skrze Krista, našeho Pána. Amen.

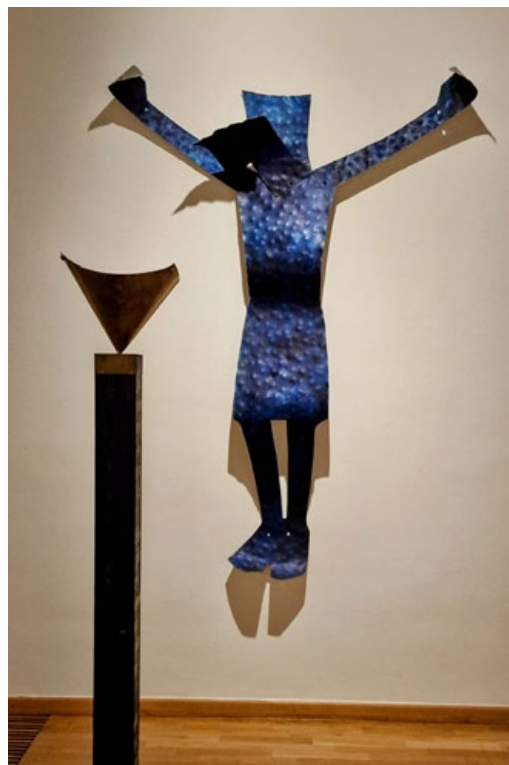
*Svatá Panno Maria, Matko církve a Královno rodin,
oroduj za nás!*

*Svatí Cyrile a Metoději, ochráncové Evropy,
orodujte za nás!*

*Ikona napsána u příležitosti 100. výročí ustanovení
Antonína Cyrila Stojana olomouckým arcibiskupem
Autor: Martin Damián 2021*

Posvátné umění v nesvaté době – Muzeum umění Olomouc do 9. 4. 2023 (foto o. Pavel)

Antonín Cyril Stojan

Letos 29. září uplyne sto let od úmrtí tohoto olomouckého arcibiskupa a kandidáta na blahořečení. Při příležitosti tohoto jubilea byly zřízeny speciální internetové stránky: www.velehrad.eu/arcibiskupstojan, případně stránky na Facebooku a Instagramu. Bude také vytištěna nověna a další materiály. Bylo by dobré, abychom tomuto božímu služebníku věnovali pozornost. Ze všech našich kandidátů na oltáře je jeho proces nejdále. Prozatím však chybí zázrak. Pokusme se prosit v různých obtížných situacích našeho Pána, aby nám pomohl na jeho přímluvu. Pokud byste byli vyslyšeni, je dobře vyjádřit svůj dík skrze ty, kteří mají proces blahořečení na starosti. Určitě by bylo dobré při příležitosti tohoto výročí navštívit Velehrad a Stojanův hrob. V dalších číslech Života farností budou další zajímavosti o A. C. Stojanovi, případně modlitby, ve kterých se budeme dovolávat jeho přímluvy.

o. Pavel

Posvátné umění v nesvaté době

Tak se jmenuje výstava, která mapuje české sakrální umění v letech 1948-1989. Výstava je v budově muzea v Olomouci naproti kostelu Panny Marie Sněžné. Nedávno jsem výstavu zhlédl a chtěl bych ji doporučit všem, kteří do 9. dubna navštíví Olomouc. Uvidíte nejrůznější předměty z nových kostelů, plány na výstavbu kostelů, které nebyly nikdy postaveny a další zajímavosti. Moderní umění není jednoduché, a pokud jde o sakrální umění, vyvolává často u zbožných věřících určitý odpor, zvláště tehdy, když hned není jasné, co obrazy nebo sochy znázorňují. Částečně se to dá pochopit. Na druhé straně nás takové umění vede k hlubšímu zamyšlení a někdy může být pro nás velmi inspirující. Vzhledem k tomu, že se postupně připravují návrhy na to, co nebo kdo bude ve výklenku nové části budovy pro ZŠ Salvátor, prosím o modlitby za sochařku, která bude dílo realizovat, i za ty, kteří nakonec o návrzích budou rozhodovat. Především prosíme Ducha svatého.

o. Pavel

Časopisy pro mládež

V současné době se snažíme šetřit, jak jen to jde. Dobrou zprávou je, že jsme v roce 2022 zaplatili za energie ve farním kostele ve Valašském Meziříčí jen asi o dvacet tisíc korun více než v roce 2021. Vzhledem k tomu, jak šly ceny nahoru, je to, myslím, velký úspěch. Kdybychom chtěli ještě ušetřit nějaké peníze, stačilo by odhlásit časopisy, které naše farnost kupuje pro děti a mládež. Jedná se o časopis Nezbeda, In, Tarsicius a Duha. Tyto časopisy dostávají děti naší farnosti zdarma. Když spočítáme, kolik se za rok za tyto časopisy zaplatí, dostaneme se k číslu, které může někoho zneklidnit, tím spíše, že šetříme každou korunu na rekonstrukci budovy pro ZŠ Salvátor i na další opravy kostelů. Osobně si však myslím, že je třeba investovat nejen do oprav, ale také do vzdělání a formace věřících. Tyto časopisy jsou vydávány s obrovským nasazením nadšenců, kteří tomu věnují mnoho sil, času i prostředků. Protože vydáváme Život farností, dokáží si to představit. Jiný problém může být v tom,

jak jsou tyto materiály využívány. Někdo by mohl říci, že si děti časopis prolustují, přečtou pár vtipů a pak ho někde založí. Moc bych si přál, aby se to nestávalo, a proto chci vyzvat především rodiče, aby mi pomohli. Zmíněné časopisy jsou, dá se říci, pro celou rodinu. To platí o časopisu Nezbeda, In a Tarsicius. Mnoho informací z těchto časopisů mohou být užitečné i pro dospělé. U některých článků je možné spolu s dětmi vést určitou diskusi na dané téma. Časopis Duha zase předpokládá pomoc dospělých při slepování nejrůznějších pomůcek. Víím, že toho rodiče, především početných rodin, mají až nad hlavu. Přesto si myslím, že společnými silami můžeme přispět k daleko efektivnějšímu využití těchto časopisů. Děkuji všem, kdo se o to pokusí. Pokud se to podaří, nemůže nám být líto peněz, které se do toho investují. Přinesou mnohonásobný užitek.

o. Pavel

Ohromné maličkosti

Pokračujeme v přípravě na zasvěcení se milosrdné Boží lásce podle učení a příkladu sv. Terezie z Lisieux. Tentokrát bych chtěl připomenout, v čem spočívá objev Malé cesty. Matka Tereza z Kalkaty nejednou připomínala, že není důležité, jak velké věci děláme, ale s jakou láskou je děláme. Malá cesta může být pro každého z nás velkou příležitostí, jak dospět v nenápadném každodenním životě ke svatosti.

Málokdy si uvědomíme, jak moc na nás Bohu záleží. Můžeme říct, že se Bůh zajímá s velkou láskou o každý detail našeho každodenního života. Myslí na nás stále, každou vteřinu, neustále udržuje náš život i všechny potřebné funkce lidského organismu. Zajímá ho také každý detail prostředí, ve kterém žijeme. Můžeme říct, že ho aktivně utváří pro naše dobro. A možná právě to je cílem praxe, kterou nabídla světu sv. Terezie.

Často se pohybujeme především svým myšlením ve sférách, které nás pohltnou a které nejsme příliš schopni ovlivnit. Jde například o společenské události, zprávy z domova i ze světa, o naše plány do budoucnosti anebo vzpomínky na minulost. Neříkám, že bychom neměli přemýšlet o tom, co se děje ve světě. Je třeba také plánovat to, co hodláme udělat. Některé vzpomínky mohou být pro nás zdrojem povzbuzení. Když se však tímto necháme pohltit, uniká nám význam přítomného okamžiku a malých běžných úkonů, které musíme udělat. Jako bychom byli stále odčizeni naší nehlubší realitě, a tím se můžeme zcela míjet s Boží láskou. Svatá Terezie ví, že jen to, co přijmeme, můžeme nabídnout Bohu jako dar. To platí především o sebezpřijetí. Díky tomu se pokouší v běžném každodenním životě přijímat drobné těžkosti z lásky k Bohu a dělat i neobyčejnější skutky pro Pána. Tak se před ní otevírají veliké možnosti, jak žít s Bohem a pro Boha. Můžeme říct, že v tom našla svoje štěstí a možnost prokazovat dobro všem lidem.

Někdo by mohl říct, že tyto maličkosti nestojí za pozornost. Bůh nám však ukázal, že to není pravda. Svatá Terezie dělala i ty neobyčejnější věci s láskou k Bohu a nabízela nejdrobnější oběti jako prosbu za spásu duší. Po její smrti nastala chvíle, která bývá nazývána uragán slávy. Ze všech kontinentů přicházely tisíce dopisů, ve kterých lidé děkovali za nejrůznější malé i velké zázraky. Chceme-li tedy změnit svět i naše bližní, začněme si uvědomovat Boží lásku i přítomnost ve všech detailech našeho života a z každého okamžiku a skutku udělejme dar lásky. Vytrvalost v této praxi nám ukáže, že je to nejlepší cesta.

o. Pavel

Bible nazpaměť

Nedávno jsme již potřetí prožili neděli Božího slova. Papež František si přeje, abychom pochopili, jakým pokladem je pro nás Písmo svaté. Dobře víte, jak i já občas povzbuzuji své posluchače k tomu, aby Písmo svaté četli, aby o něm rozjímali, aby mu často naslouchali. Boží slovo je přece plné života a síly a může být pro nás zbraní, pokrmem, mapou a světlem pro naše cesty. Nedávno jsem sloužil mši svatou v bývalé „plícárně“, dnes Dům sociálních služeb Diakonie. Lidé jsou tam na mši svatou často přivezeni na vozíčku nebo i v posteli. Když jsem je chtěl povzbudit k četbě Písma svatého, uvědomil jsem si, že to asi nebude mít žádný efekt. Vždyť tito lidé moc nevidí, nechtou a některým to ani moc nemyslí. Zarazil jsem se a přemýšlel, co jim mohu nabídnout a k čemu je mám povzbudit. Něco se našlo. Radil jsem jim, když často celé dny leží, aby si začali připomínat, která slova Pána Ježíše znají z paměti. Nevím, zda si někdo tuto radu vzal k srdci. Říkal jsem si, že by to mělo veliký dopad a představit jsem si, jak taková ležící babička od rána přemýšlí, která slova Pán Ježíš řekl. Zpočátku ji nic nenapadá. Pak se ale přece jenom něco najde a člověk se může rozpomínat na další a další slova. Jsem přesvědčen, že po takovém dni by se dotyčná osoba cítila daleko šťastnější a zdravější. Naším úkolem totiž není především Boží slovo číst a poslouchat, ale uchovávat ho ve svém srdci jako Panna Maria. Největší efekt pro náš život mají ta slova Písma svatého, o kterých uvažujeme ve svém srdci. Duch svatý nám je pak připomíná za nejrůznějších okolností našeho života. A proto jsem dal na konci jedné promluvy posluchačům domácí úkol. Kupte si nový sešit a začněte si do něj zapisovat slova Bible, která znáte nazpaměť. Zpočátku jich bude možná zoufale málo. Pak se ale přece jenom začnete rozpomínat. Možná budete daleko pozornější v kostele a budete se snažit to, co uslyšíte zapamatovat. A tak těchto biblických citátů bude stále přibývat. Příští rok před nedělí Božího slova si tato sešity od vás vyberu a udělám z nich v kostele výstavku. Někdo odevzdá několikadílnou bibli a někdo popíše jen pár stránek ve svém sešitu. Ale i to má veliký význam. Boží slovo je jako semeno, které může zapustit kořeny v našem srdci a pak přinese třeba i stonásobný užitek. Věřím, že tato práce s Písmem svatým by už za rok mohla přinést veliké ovoce. Doufám, že tato moje výzva nezůstane bez odezvy v řadách farníků. Podobný úkol dám také dětem v náboženství. Každý z nás může mít svoji ručně psanou bibli. Bude to doslova kniha života. Vždyť Boží slovo je plné života a síly.

o. Pavel

Svědectví z Večera chval se společenstvím Projekt ON

Milí boží přátelé,
ráda bych napsala pár řádků o lednovém večeru chval v naší farnosti. Chtěla bych poděkovat mladým z Projektu ON, že mezi nás zavítali.
Na večer chval jsem se velmi těšila. Cítila jsem, že tato akce bude velmi silná a požehnaná. Věřím, že Bůh se jedinečným způsobem dotknul každého z nás. Byl to čas, kdy jsme mohli chválit našeho Pána. Byla zde velmi cítit přítomnost Ducha svatého.
Na přímluvnou modlitbu jsem se dostala až po skončení večera

chval. Prosila jsem o to, aby u mě přestaly bolesti hlavy a zad. Přímluvci se za mě modlili. Tyto chvíle byly velmi silné. Zvláště, když se modlili za to, aby odešly bolesti zad. Dotkli se přímo místa, kde ty bolesti byly, aniž bych jim o tom říkala. Díky Bohu za to, jak mocně koná a že se na mě oslavil. Od toho večera mě hlava ani záda nebolely.

Modlím se za to, aby takové večery se u nás ve farnosti staly pravidelností. Přeji Vám, aby Vám Pán žehnal v každém okamžiku Vašeho života.

Budme s Pánem Bohem.

Markét Žlebková

Modlitební večer chval se skupinou gedeON, který proběhl 6. 1. 2023 v kostele ve Valašském Meziříčí, mě velmi povzbudil. Skupinu gedeON jsem poprvé slyšel na kurzu Filip, který jsem absolvoval minulý rok. Jejich chvály jsem si oblíbil a často si je používám.

Prvním povzbuzením pro mě byl plný kostel, kde jsem viděl hodně radosti a očekávání v očích bratrů a sester v Kristu, kteří přišli. V průběhu večera jsme také měli možnost slyšet několik silných osobních svědectví, jak Bůh působil v životě lidí a proměnil je. Nejsilněji jsem prožil závěr večera, kdy jsme ve společné modlitbě odevzdali svůj život Pánu.

Děkuji všem organizátorům za uspořádání tohoto modlitebního večera.

Roman Slowiczek

Poděkování

Na prvním místě chci poděkovat našemu duchovnímu správci P. Pavlu Stefanovi za pozvání skupiny mladých z Valašských Klobouků a Velkých Karlovic.

Děkuji za doprovázení při slavení mše svaté v pátek o slavnosti Zjevení Páně. Náhdera! Po mši svaté následoval večer chval našeho Pána. Slovy se ty zážitky nedají popsat. Zapojovala jsem se jak zpěvem, tak i jiným postojem. Jak říkala dívenka: Je to jednoduché.

Děkuji Pánu Bohu za odvahu několika mladých lidí, za jejich svědectví o uzdravení v jejich životě, za zázraky, které Pán Bůh koná i v dnešní nelehké době.

Děkuji Duchu svatému, který mě vedl na tuto večerní mši svatou a večer chval. Odesla jsem si z tohoto slavení zásadní myšlenku, že Bůh touží, abychom jej chválili, oslavovali a děkovali, a také prosili. On nás chce neustále naplňovat svou Láskou. On je jediná Cesta, Pravda a chce, abychom přijali jeho Život, který je věčný.

(Po téměř 27 letech jsem se odhodlala napsat několik řádků do Života farnosti. Díky Bohu.)

A.P

Na večer chval se společenstvím Projekt ON a hudební skupinou gedeON jsem se velmi těšila.

Poprvé jsem se s nimi setkala před rokem v Otrokovicích na formaci Poslaný chválit. Zpočátku mě příliš nezaujali, neznala jsem jejich písně... Během několika dalších setkání jsem však zažila, jak je jejich víra živá, chvála Boha upřímná, důvěra v Boží lásku, moc a sílu neochvějná. Jak je jejich vztah k Bohu jednoduchý a nekomplikovaný, jak se k nim Pán přiznává mocnými skutky, o kterých na všech setkáních svědčí.

To všechno jsem znovu zažila 6. ledna v naší farnosti. A také radost z plného kostela mladých lidí. Bohu díky!

Jarka Fabiánová

Večer Tříkrálový

Mnohým z nás se při tomto názvu asi vybaví slavná Shakespeara komedie, ale já už budu mít tento pojem spojený s něčím úplně jiným... Když jsem šestého ledna večer vešla do našeho kostela na mši, nevěřila jsem svým očím i uším. Všude byla spousta mladých lidí plných elánu a nadšení pro Krista, kteří se přijeli s námi podělit o své osobní setkání s Bohem. Po mši svaté začaly chvály a zpěváci i hudebníci z okolí Valašských Klobouků rozezněli náš kostel, že to bylo slyšet skoro až do nebe 😊. Texty jejich písní skupiny gedeON jsou jednoduché, a proto se každý z nás mohl snadno přidat k oslavě Hospodina, Jeho velikosti a dobroty. Jejich doprovodná hudba a opakování krátkých vět v jejich písních mi ještě více pomáhá ponořit se do modlitby a plněji otevřít své srdce chvále.

Kostel byl nacpaný k prasknutí. Pátek večer a tolik lidí utíká DO kostela. To o něčem vypovídá. Mnozí přijeli i z jiných farností prožít s námi tuto milost společné modlitby. Chvály byly prokládány svědectvími mnoha mladých lidí o jejich bolestech i setkání s Bohem v různých životních situacích. Je pro mě posilou znovu slyšet svědectví o tom, jak Hospodin mocně koná v životech každého člověka. Připomněli nám také, že chvála Boha není o pocitech, je to rozhodnutí být s Bohem a děkovat mu za to, jaký je. Děkuji všem Kloboučanům, že pro mě už bude Večer Tříkrálový spojený s chválou a díkuvzdáním.

Bětka Juráková

Ráda bych tímto příspěvkem poděkovala všem, kteří se přičinili o to, aby se mohl tento večer chval se společenstvím Projekt ON z Valašských Klobouků v našem kostele uskutečnit.

Z tohoto večera díkuvzdání Pánu jsem si odnesla nejen silný zážitek z celkové atmosféry, ale zároveň se mnou v srdci odcházel náš Pán v hlubokém míru, pokoji a radosti.

Duch svatý se viditelně dotýkal všech srdcí, obzvlášť mladí lidé byli písněmi a chválami nadšení a rozjásaní. Dokonce jsem zaznamenala i přítomnost známých lidí z okolních farností. Mne osobně velmi obohatila přímluvná modlitba, kterou mi zprostředkoval mladý pár.

Za celou dobu mé duchovní cesty se v charismatických společenstvích za mé uzdravení modlilo již více přímluvců. Ale tak mocný a silný prožitek spočinutí v Pánu, který jsem toho večera zakusila, byl pro mne jasným svědectvím, že v tomto společenství mladých z Projektu ON je Duch svatý mimořádně a mocně přítomen. Myslím si, že bychom toho měli využít a zvát tyto mladé přímluvce do našeho kostela častěji. Je to nová generace a jsou Pánem velmi obohaceni a zcela určitě k nám nepřijeli náhodou. Měli bychom jim dát v evangelizaci opět šanci.

Písně a díkuvzdání našemu Pánu a hlavně dar přímluvné modlitby za uzdravení prospěje a pomůže každému z nás. Duch svatý takto může posvětit a obohatit nejen naše srdce a celou naši farnost, ale může nám skrze tuto přátelskou atmosféru pomoci k jednotě a k uzdravení všech mezilidských vztahů. Velmi ráda tento večer chval v naší farnosti uvítám.

Jana Krutílková

Společenství Projekt ON

jako v nebi, tak i na zemi (Mt 6,10)

Děkanátní společenství z farnosti Valašské Klobouky, kde centrem, cílem i cestou je ON více viz www.projekt-on.cz

Kurz Filip (srv. Sk. 8,26-40) je kurz o základech křesťanského života a základních pilířích křesťanské víry s tématy: **Láska Boha Otce, Hřích, Spása v Ježíši, Víra a obrácení, Duch svatý, Společenství**

Kurz FILIP – Sv. Hostýn 10.-12. února

Mrakodrapy na sv. Hostýně

Ano, už je to tak – mrakodrapy na Hostýně. A bylo jich možná i 150. Viděl jsem je a sahaly až do nebe. Bylo to přesně dne 11. 2. 2023, kdy se skupina převážně mladých lidí rozhodla odevzdat svůj život Ježíši Kristu v rámci kurzu FILIP. Nechali Boha vstoupit a vybudovat duchovní spojnicí mezi nimi a živým Bohem. Přes svou slabost, nedostatečnost, mindráky, nemoci a hříchy uvěřili tomu, že Bůh je větší než tyto všechny životní peripetie. Svým rozhodnutím postavili svůj duchovní mrakodrap až do nebe. Předcházely tomu tematické přednášky, sdílení v malých skupinkách a osobní svědectví, jak Bůh konal zázraky v jejich životech.

Uprostřed chval s rukama vztyčenýma k nebi pak volali k Duchu svatému „Přijď“ a on přišel. Proudové živé vody se pak valily z nebe i skrze přímluvnou modlitbu, všechna ta vlnobití a přibojování toho, kdo k němu volal. On opravdu přišel a ty hostýnské mrakodrapy rozsvítil a ony pak zářily do tmy sobotní noci.

Mrakodrapy na Hostýně? Nebojte se. Nejedná se o nový realitní projekt na slavném poutním místě. Je to můj zážitek z uplynulého víkendu. Možná jsi příliš zaměstnán starostmi o tento svět a často zapomínáš, že existuje duchovní svět, se kterým se občas spojujeme ve svátostech, v modlitbě a ve společenství. Tento svět je reálnější, než si myslíš. Je skutečný. Podívej se tedy na nebe, odhrň tu tlustou oponu a zadívej se duchovním zrakem. Se zástupy andělů padni na kolena před trůn Hospodina a chval ho! Vzdej dík za všechno, co v životě pro Tebe udělal. Bůh, který neváhal dát svého jediného syna, aby smazal náš hřích si zaslouží, aby se před ním sklonilo i tvé koleno. ON uzdravuje tělo, vztahy. ON dokáže napravit, to co jsme svým hříchem zpackali. ON tě dobře zná a ví, co potřebuješ. ON bojuje i za tebe. A o NĚM byl vlastně celý tento víkend. Amen!

PS: Ať zazní chvála i na tomto místě.

Michal Perutka

Pro mě byl tento kurz jeden velký dar od Boha, díky kterému jsem s ním znovu mohla navázat kontakt. Nešlo tu ani tak o složitě teologické vysvětlování, které pochopí jen málokdo. Mluvili zde úplně obyčejní lidé, kteří zažili Boží lásku ve svém životě a chtěli se o ni podělit. Zároveň to dokázali propojit s tématy kurzu o nichž hovořili, takže to dohromady tvořilo jeden krásný poslech.

Ale nejsilnějším zážitkem byl pro mě sobotní večer, kdy přijel Matěj Kurbel z projektu Ezechiel a začal sdílet své setkání s Bohem a jeho konání ve svém životě. Poté jsme se začali společně všichni modlit jak za sebe tak za druhé. A toto byla pro mě chvíle, kdy jsem poprvé za život opravdu cítila, jak do mě vešel Duch svatý. Byl to ten nejkrásnější a nejradostnější pocit v mém životě. Taktéž se ten večer konala přímluvná modlitba, kdy za námi chodili přímluvci a modlili se přímo za nás. A to byla další chvíle, kdy jsem silně pocítila Boží přítomnost.

Nakonec bych chtěla úplně všechny povzbudit k tomu, aby se nebáli jít a zkusit to, protože Bůh je živý a stačí vykročit a otevřít mu své srdce a říct ANO.

Heďa

V kurzu Boží přítomnosti

Nevím, jestli název kurzu FILIP, jehož programu jsem se 11. února zúčastnil, pochází od apoštola toho jména (pro mne by tam

mohlo být beze všeho i jméno „nevěřícího“ apoštola Tomáše, příp. celníka Léviho), na tom ale určitě nijak nezáleží. Jeho síla a účinek spočívají zejména v časově plné a uvědomělé koncentraci na Boha Trojjediného – Otce, Syna člověka a Ducha lásky, jenž toto společenství vytváří a zároveň nám je zjevuje. Byl jsem svědkem toho, že slova – ať už mluvená či vyjadřovaná zpěvem – jsou-li nesena Božím Duchem, skutečně pronikají do nehlubších vrstev nitra člověka (srov. Sk 2,37). Ano, mohu říci, že jsem při modlitbě odevzdání zakusil živý dotek Boha ve svém srdci.

O tom všem, co bylo onou bohatou náplní celého kurzu, snad napíše někdo jiný, kdo se jej absolvoval beze zbytku. Chtěl bych jen vyzdvihnout pro mne osobně velice důležité střídání společných zpěvů chvály, promluv a dynamických aktivit spolu s důvěrným sdílením prožitků v malých skupinách. Přestože jsem (anebo právě proto?) kromě jedné sestry nikoho z účastníků své skupinky neznal, byla naše bezprostřednost a ochota otevřít své srdce i mysl ve vzájemné komunikaci úžasná. Když pomyslím ještě i na to, že nejmladší a nejstarší „členy“ této skupiny mohlo dělit odhadem i více než 50 let věku a přitom to nijak nepřekáželo upřímnému dialogu, pak tu bylo možno vidět a pociťovat zřetelnou přítomnost Božího Dechu. Pro něj doopravdy není nic nemožného a vane si skutečně, kam chce, kdy chce a jak chce. A tak tedy velké díky všem, kdo tyto kurzy pořádají a umožňují tak hledajícím udělat osobní zkušenost s Boží milostí a neuvěřitelným darem spásy.

Nakonec mne napadá ještě jeden příměr: slovo kurz znamená nejen jakousi praktickou přípravu, lekci či nácvik, ale má i důležitý význam **s m ě r u** (cesty, plavby, letu, pouti)...

Václav Dřímál

Náš Bůh je Bohem mocným a živým, je Bohem zázraků

S vděčností našemu Bohu dnes píšu tyto řádky, kdy ještě teď ve mně silně rezonuje naprosto nová zkušenost z prožitého víkendu na kurzu FILIP. Už při prvním pokusu se přihlásit na tento kurz mě vcelku zaskočilo, že má registrace neprošla z kapacitních důvodů. OK, říkal jsem si, pravda, není úplně zvykem, aby byl přetlak na duchovní cvičení, ale při další příležitosti si vše pohlídám. Asi za 2 měsíce, přestože jsem se registroval bezprostředně po otevření přístupu, zase nic. A teď si představte, jak jsem byl v tom stavu rozčarování, najednou přišla myšlenka, buď v klídku, na kurz pojeděš a pozvi také pastorační radu. A tak se také stalo a my všichni, kteří přijali pozvání, jsme vyrazili v pátek na Hostýn. Celý ten čas strávený na FILIPU přes přednášky, svědectví, zpěvy chval, modlitby měl neskutečnou dynamiku. Bylo až neuvěřitelné, jak jsme během průběhu byli více a více disponovaní a otevření Božímu obdarování, a to včetně skupiny biřmovanců z Kelče, kteří, jak na konci setkání svědčili, jeli na víkend v podstatě z povinnosti. Pro mě jeden z nejsilnějších momentů bylo pozvání k odevzdání života se vším, jaký jsem a co jsem, Ježíši Kristu. Pane, tady jsem, Ty mě znáš, Ty o mě víš úplně všechno, já si nemusím na nic hrát. Ty sám vezmi můj život do svých rukou a konej... AMEN.

A to jsem ještě netušil, co prožijeme na sobotním chválovém večeru. Během sobotního dne zaznělo KERYGMA o vítězství Ježíše Krista nad smrtí a nad vším tím, co nás ničí. Ježíš nám dává ZADARMO spásu, Ježíš nám dává zadarmo odpuštění a uzdravení. Také zde zaznělo slovo o tom, že když Ježíš vyučoval, potvrzoval své učení mnohými zázraky a mocnými činy. Stejně tak se dělo po vylití Ducha svatého při ohlašování apoštolů. Ve jménu Ježíše Krista ohlašovali spásu a uzdravovali. Ježíš je stejný včera, dnes i navěky. A byli jsme pozváni k tomu, abychom se večer nechali obdarovat Ježíšem, zadarmo. Postav se na víru

a probud' tuto touhu po obdarování. A pokud tuto víru nemáš, postav se na naši víru, protože my jsme toho svědky. Otec Jan Berka nám tento postoj přiblížil tím, že držel v rukou zabalenou bonboniéru a nabídl ji jako dárek komukoli, kdo ji chce přijmout. Trvalo nějakou chvíli, než se jedna cérečka zvedla a dostala sladký dárek 😊.

Večer chval byl mocným vanutím Ducha svatého a Pán opravdu konal. Ve chvále a zpěvu jsme mohli přistoupit k modlitebníkům, aby se za nás modlili přímluvnou modlitbu. V mém srdci byla jen jediná touha a to, abych se setkal s živým Bohem a mohl svědčit o Jeho lásce. Stál jsem a modlil se, modlitebníci procházeli, modlili se postupně nad každým z přítomných. A přišel čas přímluvné modlitby nade mnou. Pane, já se opravdu s Tebou toužím setkat, věřím, že Ty jsi živý Bůh. Věř víc, povzbuzovala mě modlitebnice nade mnou. Ano, Pane, já toužím, já chci, začaly se mi podlamovat nohy, vědomě jsem mohl ještě zpevnit postoj, já Ti věřím, Pane... a najednou jsem se ocitl tváří na zemi. Z vyprávění jsem se později dozvěděl, že to byla teda pořádná rána, taky jsem kus chlapa 😊, ale já jsem tento moment prožil, jako bych skočil do Boží náruče. Chválil jsem Pána, děkoval, prosil a bytostně prožíval Jeho přítomnost. Pane, Ty jsi mocný, Ty jsi mě porazil, Ty jsi zvítězil nad mým pyšným srdcem, Ježíši, Ty jsi ve mně zvítězil nad mým egoismem a sebeláskou, Ješua... Ty mě zveš k tomu, abych nespolehal na své síly, na svůj pevný postoj, Ty mě zveš k tomu, abych postavil svůj život na pevný základ na skálu, abych postavil svůj život na TOBĚ. Děkuji Ti, Pane.

Také jsem plně vnímal zpěvy chval všech přítomných, jako bychom byli propojení s nebem a společně s anděly a celým nebem chválili našeho Pána.

Na závěr celého kurzu zaznělo od otce Berky pozvání k tomu, abychom se vrátili do svých společenství ve farnostech, odkud jsme přišli, a povzbudil ty, kteří své společenství nemají, aby udělali konkrétní krok k tomu zařadit se ve farnosti do konkrétního společenství.

Děkuji Ti, můj Pane, že jsi vyslyšel mou touhu srdce setkat se s Tebou, děkuji Ti, že jsi opravdu živý Bůh a mocně konáš také dnes a navěky. AMEN.

Jindra Vrána

Na Kurz Filip jsem se přihlásil jako člen farní pastorační rady. Společně jsme chtěli prožít nějaký duchovní impuls, který by nám pomohl vzájemně se více otevřít, zažít něco lidsky a hlavně duchovně obohacujícího a umožnil nám vykročit na společnou cestu ve větší jednotě a porozumění.

Na kurz jsem se docela těšil, protože v poslední době jsem cítil únavu z množství pracovních i mimopracovních aktivit, do nichž jsem zapojen. Těšil jsem se, že se mě Pán znovu dotkne, že zakusím jeho blízkost, znovu se nadechnu a budu více citlivý na Jeho vedení.

Věděl jsem, že cílem kurzu je prožít naplnění Duchem svatým. Pro někoho poprvé, pro mnoho z nás jako obnovení toho, co jsme již v minulosti prožili. Vždyť znovu oživovat plamen Ducha, který nám byl dán vkládáním rukou (viz 2 Tim 1,6) je vlastně celoživotním úkolem každého křesťana. Stejně jako potřebujeme čas dovolené a odpočinku pro načerpání nových sil, potřebujeme i pravidelnou duchovní obnovu jako čas milosti, čas zastavení a určitého vybočení ze zaběhnutého způsobu našeho duchovního života. A toho všeho se mi na kurzu dostalo opravdu vrchovatou měrou.

Je pravda, že kurz byl orientován spíše na mladou generaci (např. zpěv písní doprovázený pohybem celého těla, tancem

atd.) a já s manželkou jsme tam byli jedni z nejstarších... Někdy bychom si spíše v klidu sedli a „skotačení“ nechali mladším 😊, zároveň to však byla i možnost vzájemně se inspirovat a obdivovat.

Kurz tematicky postupoval od přijetí Boží bezpodmínečné lásky (Otec nás každého osobně miluje a neváhal dát svého Syna za každého z nás), přes uvědomění si vlastní hříšnosti a jejího dopadu na život můj i druhých (každý si mohl fyzicky namočit ruce do bláta a uvědomit si, jak toto bláto nejen špiní mé ruce a celé tělo, ale dotykem se přenáší i na ostatní), rozhodnutí přijmout Ježíše jako svého Pána a Spasitele (hmatatelně formou podpisu tohoto rozhodnutí) až po nabídku naplnění Duchem svatým (bylo na každém z nás, zda se pro modlitbu za vylití Ducha svatého rozhodne). Z celého srdce děkuji Pánu za to, že jsem mohl zakusit jeho blízkost, dát se mu takový, jaký jsem, znovu se pro Něj rozhodnout a nechat se naplnit jeho Duchem. Nejsilnější okamžik celého kurzu byla modlitba za vylití Ducha svatého. Modlitbu vedl Matěj, člen slovenského společenství Ezechiel. Člověk, který je živým příkladem moci Ducha svatého. Před dokončením střední školy byl vyhozen pro špatné studijní výsledky a stejně špatné chování (alkohol, drogy, kouření atd.). Když se začal žít jako pomocný dělník, dostal od svého kamaráda nabídku účastnit se jedné duchovní obnovy. Na ní prožil své obrácení: v jedné chvíli sebral odvalu a řekl Bohu, že jestliže hned odpoví, odevzdá mu svůj život. A jen to dořekl, obrátil se na něj přednášející a Pánovým jménem jej vyzval k obrácení... Matěj skutečně změnil svůj život, Duch svatý jej také uzdravil z jeho závislosti včetně kouření. Řeknete si: to se mu to snadno udělalo, když měl tak jasnou Pánovu odpověď. Ano, někdy Pán odpovídá velmi jasně, někdy po nás chce víc důvěry, trpělivosti a věrnosti, než odpoví. Ale bez odpovědi nás nenechá. Co je však důležité – když nás Pán vyzývá k obrácení, zároveň nám k tomu skrze Ducha svatého nabízí milost a sílu. A nejen to. Přijetí Ducha svatého často přináší vnitřní i fyzické uzdravení, naplňuje radostí a velikou touhou po Božím slově, modlitbě, svátostech... Když odevzdáme svůj život Bohu a otevřeme se Duchu svatému, budeme svědky jeho mocného působení. A právě to jsme během Kurzu Filip měli možnost zažít v mnoha konkrétních případech.

Během vkládání rukou přímělců na jednotlivé účastníky kurzu se Pán těchto lidí dotýkal, mnozí bezvládně klesli k zemi a v jakémsi spočinutí v Boží náruči po nějakou dobu i zůstali. Při následujícím sdílení ve skupinkách jsme pak každý svědčili o tom, jak a v jakých oblastech se nás Duch svatý dotýkal.

Jak to tedy bylo se mnou?

Silných zážitků bylo hodně, zmíním alespoň některé. Například, když jsem s rukama od bláta zpíval píseň o tom, že když mám ruce zvednuté, vítězím, když oči pozvedám, sílu nacházím. Ano, když ruce v modlitbě pozvednu k Ježíši, když svůj zrak upřu na něj, On mne očisťuje, osvobozuje a dává vítězit všude tam, kde vlivem svých hříchů prohrávám. Když jsme poté své hříchy sepisovali na papír, přibíjeli je na velký dřevěný kříž a já jsem viděl, jak je tento kříž opravdu pokrytý našimi hříchy, se slzami v očích jsem si uvědomil velikost Boží lásky projevené na kříži... Také nové rozhodnutí pro Něj, které jsme fyzicky podepisovali, bylo pro mne velmi krásné.

Před modlitbou za vylití Ducha svatého jsme měli přímělcům říci, jaké dary si od něj chceme vyprosit. Když přišli ke mně, nějak na to nepřišla řada. Modlitba byla krásná, ale cítil jsem, že to chci Pánu říct konkrétně. Proto jsem ještě téměř na konci večera oslovil právě Matěje a požádal, aby se za mne pomodlil a vyprosili mi konkrétní Dary ducha, které mi ležely na srdci.

Bylo to silné, cítil jsem teplo na hrudi a pokoj v srdci.

V neděli se potom skupinka, v níž jsme si v průběhu kurzu sdělovali své zážitky, modlila za mé špatné levé koleno, na kterém již téměř rok nemohu klečet. Při modlitbě jeden z členů skupinky pronesl slovo: před jménem Ježíš se skloní každé koleno – na nebi, na zemi i v podsvětí. Po modlitbě jsem ve víře opravdu poklekl při mši svaté...

Účast na Kurzu Filip byla časem milosti, jejíž ovoce jsme zakusili již během vlastního kurzu, ale, věřím, že požehnání, které nám Pán daroval, budeme zakoušet ještě dlouho. Bohu díky!

Bohdan Mikušek

Slovo života na únor 2023

„Ty jsi Bůh, který mě vidí.“ (Gen 16,13)

Verš Slova života na tento měsíc pochází z knihy Genesis. Tato slova pronesla Hagar, Sárina otrokyně, kterou Sára dala Abrahamovi za ženu, protože sama nemohla mít děti a zajistit mu potomstvo. Když Hagar zjistila, že je těhotná, cítila se nadřazená nad svou paní. Špatné zacházení, kterého se jí dostalo od Sáry, ji donutilo utéct do pouště.

A právě tam dochází k jedinečnému setkání mezi Bohem a ženou, která dostává příslib potomstva podobný tomu, který dal Bůh Abrahamovi. Syn, který se narodí, se bude jmenovat Izmael, což znamená „Bůh vyslyšel“, protože se ujal Hagarina soužení a dal jí potomstvo.

„Ty jsi Bůh, který mě vidí.“

Hagarina reakce odráží ve starověkém světě běžnou představu, že člověk nemůže snést příliš blízké setkání s Bohem. Hagar je překvapená a vděčná, že to přežila. Boží lásku zakouší právě na poušti, která je privilegovaným místem, kde lze prožít zkušenost osobního setkání s Ním. Hagar cítí Jeho přítomnost a cítí se milována Bohem, který ji „viděl“ v její bolestné situaci, Bohem, který se stará o své tvory a obklopuje je láskou. „Není to Bůh nepřítomný, vzdálený, lhostejný k osudu lidstva či každého z nás. Častokrát to zakoušíme. (...) On je tady se mnou, je se mnou stále, ví o mně všechno a sdílí každou mou myšlenku, každou radost, každé přání, nese se mnou každou starost, každou zkoušku mého života.“¹

„Ty jsi Bůh, který mě vidí.“

Toto Slovo života oživuje jistotu a dává nám útěchu, že na své cestě nejsme nikdy sami, že je zde Bůh a miluje nás. Někdy se stejně jako Hagar cítíme na této zemi jako „cizinci“ nebo hledáme způsoby, jak uniknout z těžkých a bolestných situací. Musíme si však být jisti Boží přítomností a naším vztahem k Němu, který nás osvobozuje, dodává nám jistotu a vždy nám umožňuje začít znovu.

To byla zkušenost P., která prožila pandemii osamocena. Vypráví: „Od začátku úplného zastavení všech aktivit v naší zemi jsem byla doma sama. Fyzicky jsem neměla vedle sebe nikoho, s kým bych se o tuto zkušenost mohla podělit, a tak jsem se snažila vyplnit den, jak nejlépe jsem uměla. S přibývajícími dny jsem však byla stále sklíčenější. Večer se mi velmi špatně usínalo. Měla jsem pocit, že už se z téhle noční mýry nemůžu dostat. Pevně jsem však cítila, že se musím zcela spolehnout na Boha a věřit

v jeho lásku. Nepochybovala jsem o Jeho přítomnosti, která mě provázela a utěšovala v těch měsících samoty. Z malých znamení, která mi přicházela od bratří, jsem poznávala, že nejsem sama. Například když jsme slavili online narozeniny jedné kamarádky a vzápětí jsem od sousedky dostala kousek dortu.“

„Ty jsi Bůh, který mě vidí.“

Střežení Boží přítomností pak můžeme být i my posly Jeho lásky. Jsme totiž povoláni vidět potřeby druhých, pomáhat svým bratřím na jejich poušti, sdílet jejich radosti i bolesti. Naší snahou je mít oči otevřené pro všechno lidské, protože se nás to také týká. Můžeme se zastavit a být nablízku těm, kteří hledají smysl života a odpověď na mnoho životních otázek: přátelům, příbuzným, známým, sousedům, kolegům v práci, lidem ve finanční tísní a možná i lidem na okraji společnosti.

Můžeme si připomenout a sdílet vzácné okamžiky, kdy jsme se setkali s Boží láskou a znovu objevili smysl svého života.

Můžeme společně čelit těžkostem a v pouštích, kterými procházíme, objevovat Boží přítomnost v našich dějinách, která nám pomáhá s důvěrou pokračovat v cestě.

Patrizia Mazzola a tým Slova života

¹ Ch. Lubichová, Slovo života na červenec 2006 (viz Nové město 7-8/2006, str. 15), taktéž v Parole di Vita, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017), str. 785.

ZŠ Salvátor

Únor bílý – pole sílí... A zejména děti se radují, že konečně máme sníh, a ti, co mají zimu rádi, mohou provozovat všechny zimní sporty a aktivity. Ve škole vždy s napětím očekáváme, jak asi vyjde počasí, když v říjnu začínáme plánovat termíny lyžařských kurzů. Můžu říct, že letos nám bylo Shůry přáno a že **lyžařský kurz pro VII. třídu** (doplňen dalšími zájemci z II. stupně) se uskutečnil v plném rozsahu za optimálních sněhových podmínek a s krásným slunečným počasím (i když některá

rána děti štípal do tváří silnější mráz). Všichni žáci si vedli skvěle a každý zaznamenal pokrok ve svých lyžařských dovednostech. Letos jsme měli novinku – jedno družstvo snowboardistů. Děkuji panu učiteli Martinu Holíšovi, vedoucímu lyžařského kurzu, a všem instruktorům: Kateřině Janýškové, Beátě Vodákové a Klaudivii Pružincové a také paní asistentce Marii Čtvrtníčkové za bezproblémový a zdárný průběh kurzu. Po jarních prázdninách budeme doufat, že sníh vydrží i pro lyžařský kurz I. stupně. Přihlášení žáci by měli mít zahájení ve čtvrtek 23. 2.

Magda Krupová

A co dalšího naši žáci ve škole prožili za uplynulý měsíc?

Pátáci v knihovně

Pátáci se v lednu vydali do Městské knihovny ve Valašském Meziříčí zažít lektorský program o valašských pověstech. Paní knihovnice je přivítala ve valašském kroji a měla pro ně připravenou četbu z knih s mnoha slovy z valašského nářečí, pověst o Jarcovské gule a na závěr i bádání nad významem valašských slov, k jejichž pochopení mohly děti využít „Valašský slovník“. Na závěr byly za vzorné chování a aktivitu velice pochváleny a mohly se po knihovně porozhlédnout. Děti, které jsou v knihovně přihlášeny, si mohly také vypůjčit knihy domů.

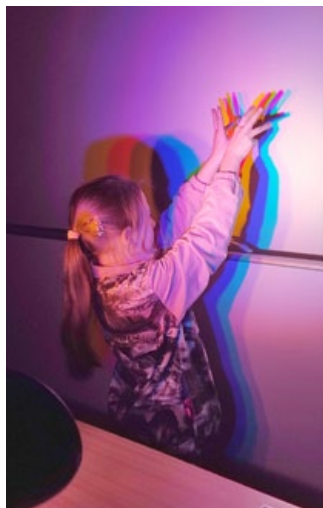
Hana Havranová

Družina na hvězdárně

Ve středu 18. ledna jsme se školní družinou navštívili hvězdárnu, kde byl pro děti připraven program „Světlo“. Hravou formou se děti seznámily s pojmem světlo a jeho hlavními zdroji, co je stín a jak vzniká, barvy jako vlastnost světla, optické klamy apod. Dětem byly předvedeny zajímavé pokusy se světlem a stíny, kdy si jednotlivě mohli někteří vyzkoušet „stínohraní“ či se speciálními brýlemi zhlédnout barevný rozklad bílého světla.

Lenka Karolová

Prvňáčci se stali v knihovně rytíři Řádu čtenářského

Ve čtvrtek 19. 1. naši prvňáčci (ještě spolu s dalšími dětmi prvních tříd z Valašského Meziříčí a blízkého okolí) poklekli v městské knihovně před králem a královnou, aby slavnostně slíbili, že budou mít knížky rádi, budou je opatrovat jako nejvzácnější poklady a především budou objevovat příběhy ukryté na jejich stránkách. Poté byli slavnostně pasováni na rytíře Řádu čtenářského a z rukou krále a královny převzali rytířský řád a průkazku do knihovny. Slavnostní pasování pokračovalo vystoupením ilustrátora Adolfa Dudka, který přímo před jejich očima kreslil obrázky zvířátek, a děti mu zdatně pomáhaly. Nejen ti malí, ale i my dospělí jsme si při tom užili spoustu legrace... Pasováním prvňáčků na rytíře Řádu čtenářského jsme zahájili projekt „Knižka pro prvňáčka“. Prvňáčci budou v knihovně v průběhu následujících měsíců rozvíjet své čtenářské dovednosti, pracovat s textem, prožívat dobrodružství s knižními postavami, a pokud se vše podaří, čeká je na konci školního roku odměna v podobě knížky.

Petra Mikešová

Ledové sochy na Pustevnách – Zimní den v přírodě druháčků

Na Pustevnách proběhla už tradiční výstava ledových soch, letos s názvem Návrat dinosaurů do Beskyd. (Výstava skončila 5. února.) Tuto podívanou si rozhodně druháčci nechtěli nechat ujít. Sochy z ledu je zavedly do dob pravěkých zvířat a děti obdivovaly opravdovost vystavených exponátů. Těšily se ale také

na skutečně zimní počasí, které opravdu nezklamalo. Děti si tak do sytosti užily koulování, válení se ve sněhu i jízdu na „igelitkách“ (a že to opravdu pěkně svištělo 😊). Na tomto dnu v přírodě se děti dozvěděly také spoustu zajímavostí o rysu ostrovidu a podívaly se ke zdejší stezce v korunách stromů. Vracely se unavené, ale nabitě zážitky. Přála bych vám vidět tu nefalšovanou dětskou radost.

Kateřina Janýšková

Bobování ve školním klubu

Na konci ledna konečně zase napadl sníh. V klubu proto honem organizujeme bobovací odpoledne. Ale příroda je trochu proti, sníh rychle taje. Některé děti si proto na středu nepřinesou ani sněžná vozidla, už s ježděním ani nepočítají. Další se však nevzdávají a věci mají. Jako správní kamarádi je půjčí také ostatním. Díky tomu si společně můžeme užít spoustu legrace na zbytcích sněhu. Chce to více vynalézavosti a spolupráce, aby se dalo pořádně jezdit, ale nebojte se, tohle všechno naše děti mají. Proto můžeme zodpovědně prohlásit, že odpoledne na sněhu se nám vyvedlo.

Anna Hříbková

Plujeme napříč literárními žánry (v knihovně) – VIII. třída

V tomto školním roce se už podruhé v rámci výuky žáci 8. ročníku zúčastnili besedy v Městské knihovně ve Valašském Meziříčí. Tentokrát nebyla lekce zaměřena na jednoho autora, byla spíše pracovní a žáci byli těmi, kteří knihy představovali svým spolužákům. Jediné, co knihy spojovalo, byl nějaký příběh. Pokrý-

valy široké spektrum témat: hledání vlastní identity, vyrovnání se s různými životními překážkami... Ve dvojicích žáci pracovali vždy s jednou knihou. Četli si z ní, odpovídali na otázky, odhadovali pokračování děje... A v neposlední řadě svou práci prezentovali před spolužáky. Za poměrně krátký čas se tak seznámili s několika zajímavými knihami. Pevně věřím, že také získali inspiraci a tipy k další četbě.

Beskydské divadlo Nový Jičín – Matka – 8. + 9. ročník

Dne 24. ledna se žáci VIII. a IX. třídy zúčastnili představení v Beskydském divadle v Novém Jičíně. Zhlédli divadelní hru Matka, kterou napsal Karel Čapek a která se řadí mezi nejvýznamnější česká dramata. Toto dílo pojednává o postavě matky, jejího manžela a jejich pěti synů. Postavy postupně umírají pro své vznešené ideály, jakými jsou čest, věda, politické přesvědčení nebo vlast. Uprostřed toho všeho figuruje matka, která jejich počínání příliš nechápe, a stává se tak čím dál osamělejší. Divák si při sledování hry začne pokládat otázky, např. zda vůbec existují hodnoty, za které stojí zemřít, či jakou roli hrají v dějinách lidstva matky (ženy)... Žáci hodnotili toto pro diváky náročné představení velmi pozitivně. Jednak pro sice ne příliš obsáhlý, zato však strhující děj, jednak pro skvělé výkony herců.

Anežka Zgabajová

O poklad o strýca Juráša – vyhlášení

Mimořádně úspěšné bylo v tomto školním roce pro naši školu městské kolo literárně-výtvarné soutěže O poklad strýca Juráša (letos s podtitulem Dobré zprávy). Naši žáci obsadili hned pět prvních míst, jedno druhé a jedno třetí místo! V kategorii próza (1. – 3. ročník) získal 1. místo Eliáš Dřímál ze III. třídy. V kategorii komiks (1. – 3. ročník) získala 1. místo Terézia Pancisynová ze III. třídy a 2. místo Vincent Tománek ze III. třídy. V kategorii komiks (4. – 5. ročník) získala 1. místo Veronika Pospíšilová ze IV. třídy. V kategorii próza (8. – 9. ročník) získal 1. místo Vojtěch Černý z IX. třídy a 3. místo Alžběta Levová z VIII. třídy. V kategorii komiks (8. – 9. ročník) získal 1. místo Radim Pospíšil z VIII. třídy. Vítězné práce vyšly v tradičním „Sborníku dětských literárních prací za rok 2022“ a postupují do okresního kola. Všem žákům děkujeme za reprezentaci školy a přejeme štěstí v okresním kole. Přímo na místě v knihovně si ceny přebírali jen žáci III. a IV. třídy, protože osmáci a deváťáci byli ten den v divadle.

Magda Krupová

Skvělý výsledek našich žáků v Národním testování společnosti SCIO

V Národním testování pro základní školy a odpovídající ročníky víceletých gymnázií, které proběhlo v listopadu 2022, se dobře dařilo některým žákům naší školy. Na konci ledna jsme obdrželi zprávu, že škola získává díky výsledkům Ocenění, které získávají také jmenovitě tito žáci: **VI. třída: Jan Stančík za Čj, Timotej Zgabaj za M a Dominik Lev za OSP (Obecné studijní předpoklady), IX. třída: Tobiáš Zgabaj za Čj, M i OSP. Gratulujeme žákům k tomuto úspěchu!**

Magda Krupová

Starý mobil pro Remobil – sběrová akce

Ve dnech od 10. do 18. 1. se děti mohly zapojit do sběrové akce projektu Recyklohraní s názvem Starý mobil pro Remobil. Do akce se zapojilo 13 dětí naší školy (Vít Gajdoš, Mikuláš Antonín Kolaja, Hubert Holec, Veronika Rita Kolajová, Viktorie Nováková, Lucie a Jaroslav Zubíkoví, Štěpán Petrovický, David Kelárek, Anna Bothová, Natálie Žilinská, Magdalena Petrovická, Eliška Pupíková) a také pedagogové. Vysbíráno bylo 55 nepotřebných mobilních telefonů, které budou odbornou firmou zrecyklovány a některé suroviny z nich budou použity na výrobu nových telefonů. Každý mobil také „vydělal“ 10,-Kč na charitativní účely. Touto cestou tak naše škola přispěla částkou 550,-Kč potřebným. Sběrové akce podobného typu mají určité význam! Děkuji za ochotu všem, kteří se jich účastní.

Hana Havranová, koordinátor EVVO

Preventivní program o návykových látkách s městskou policií v VIII. třídě

V pátek 27. 1. se uskutečnila přednáška o návykových látkách v VIII. třídě. Žáci se seznámili s tímto tématem, dozvěděli se o úskalích, nástrahách a nebezpečích návykových látek. Byli provedeni problematikou trestní zodpovědnosti ve svém věku. Pracovník městské policie je seznámil s případy z praxe a jejími dopady na zúčastněné osoby v rodině nebo ve škole. Tímto děkujeme za přednášku Městské policii Valašské Meziříčí.

Martin Holíč

Úspěch ve výtvarné soutěži – Máme rádi přírodu

Hnutí Brontosaurus vyhlásilo na podzim 2022 výtvarnou soutěž s názvem „Naše krajina“ z cyklu „Máme rádi přírodu“. Z naší školy se zapojili tři žáci a všichni tři byli vybráni mezi oceněné! V sobotu 28. ledna si v Brně převzali diplomy a odměny. Pořadatel soutěže všem děkuje za pěkná díla! Sešlo se jich v soutěži krásných 2 150 prací! A jak dále píše na svých webových stránkách, bylo tedy z čeho vybírat, a porotkyně a porotci to věru neměli snadné. Byly oceněny vždy tři nejlepší práce na 1. až 3. místech. Dále byly uděleny „Zvláštní ceny poroty“. **Terézia Pancisynová ze III. třídy získala 1. místo za fotografii + Zvláštní cenu poroty za výtvarnou práci, Veronika Pospíšilová získala 1. místo za výtvarnou práci a Radim Pospíšil získal Zvláštní cenu poroty za výtvarnou práci!** Všem děkujeme za reprezentaci školy a blahopřejeme k ocenění!

Magda Krupová

Dobytí Velkého Javorníku dětmi z turistického kroužku

V sobotu 28. 1. kroky dětí z turistického kroužku zaměřily na Velký Javorník. Pohádkově zimní počasí je provázelo až na samotný vrchol. Cestou se tak mohly vydovádět v množství sněhu, o kterém se jim ve Valašském Meziříčí ani nesnilo. Téměř všichni se odhodlali vystoupat až na samotný vrchol ledem obalené roz-

hledny. Ohřáli se v místní hospůdce, kde někteří také ochutnali zdejší výborné polévky. Cestou si děti užily spoustu legrace. Na závěr nás čekal dobrodružný sestup k vlakovému nádraží a také těšení se na zasloužený odpočinek.

Kateřina Janýšková, Klaudie Pružincová

Školní kolo v recitaci – postup do okrskového kola

Ve středu 1. února se uskutečnilo školní kolo v recitaci. Všechny třídy I. stupně se sešly po velké přestávce v družině, aby utvořily publikum pro vybrané soutěžící za každý ročník. Soutěž probíhá vždy ve třech kategoriích: I. třída zvlášť, potom II. + III. třída a IV. + V. třída. Děti měly připravené pěkné básně, některé byly opravdu veselé, třeba „Turistická příhoda s detektivní zápletkou“ od Jiřího Žáčka. Vybrat nejlepší na první tři místa bylo

pro porotu jako obvykle velmi těžké, protože všechny děti recitovaly hezky a s velkou snahou, a tak ve dvou kategoriích byla nakonec udělena dvě třetí místa. V kategorii I. třída bylo pořadí následující: **1. Magdaléna Perutková, 2. Eliška Pupíková a 3. Klárka Vráblíková, v kategorii II. + III. třída: 1. Helena Juránková, 2. Sára Bothová, 3. Matyáš Kutálek a Viktorie Nováková, v kategorii IV. + V. třída: 1. Anna Bothová, 2. Ema Zgabajová, 3. Matouš Juránek a Klára Stančíková.** Umístění žáci na 1. a 2. místě budou školu reprezentovat v okrskovém kole, které se uskuteční v pod záštitou Domečku v KZ Valašské Meziříčí 9. března. Velkou pochvalu a Sluníčkový diplom obdržela Ivanka Semedii z II. třídy, naše žákyně, která vloni přišla z Ukrajiny. Naučila se krásně dlouhý text o Vánocích, který nám přednesla mimo soutěž. Je to šikulka.

Magda Krupová

Krmelec

Naše škola dostala pro praktickou výuku žáků v přírodě jeden dárek. Stal se jím krmelec pro zvěř, který nyní stojí na louce mezi lesy v lokalitě Horecka na červené turistické trase spojující Lázy a Valašské Meziříčí, asi 50 m od trasy. Mnohým bude místo dobře známé, neboť se nachází v blízkosti známé lokality U Mrnuštíků, kam farníci jezdí o Svato-dušních svátcích. Vše proběhlo po dohodě se správcem lesů farnosti Kelč panem Zbyňkem Kamasem. V brzké době po umístění si cestu ke krmelci našli daňci, srnci a ptáci. Pokud by někdo chtěl do krmelce přinést sušené kaštiny, je to možné, je však potřeba plody předem podrtit. Krmelec vyrobil pan Jaromír Mrnušník a o dřevěnou cedulku s nápisem „Farnosti Kelč daruje ZŠ Salvátor“ se postarali dva absolventi školy, pánové Jakub Denk a Miroslav Kašík. Každému z nich patří naše poděkování. Těšíme se, že současní i budoucí žáci naší školy se u krmelce a v jeho okolí zdokonalí zejména v přírodovědných znalostech.

Ludmila Černochová

Karnevalové dopoledne pro všechny žáky

Po rozdělení výpisů z vysvědčení přišel čas se chvíli radovat z ukončení I. pololetí... Ve čtvrtek před pololetními prázdninami jsme dětem ve škole na trochu zábavy čas a prostor dali – po velké přestávce byl vyhlášen karnevalový rej. Někteří přišli již ráno do školy v maskách, jiní se připravili až o velké přestávce, aby pak mohla propuknout karnevalová zábava. Mnozí vyučující se také zapojili a některé paní učitelky nemohli žáci ani poznat! Nechyběla přehlídka masek, kdy jednotlivé třídy postupně procházely špalírem na chodbě a děti předvedly své převleky. Potom, rozdělení do různých skupin, žáci soutěžili, hráli si, tancovali a plnili rozličné úkoly. Bylo skvělé, že mnoho si žáci připravili pro sebe navzájem sami v rámci patronátu nebo mezitřídní spolupráce. Ze tříd se ozýval výskot, hlasité fandění a povzbuzování a smích. Myslím, že si karnevalový den všichni báječně užili.

Magda Krupová

Osmáci v Ledové Praze

Žáci VIII. třídy zakončili 1. pololetí třídní exkurzí v Praze v rámci celorepublikové akce Ledová města. Po bezproblémové cestě vlakem a ubytování v klášteře u kapucínů jsme vyrazili do pražských ulic. Začátek naší výpravy byl velmi zábavný. V Muzeu fantastických iluzí jsme se pobavili přímo na místě a možná ještě více fotkami, které jsme tam pořídili.

Pak nás čekala prohlídka Václavského náměstí a okolí. A už za tmy jsme se vydali Královskou cestou (s malou odbočkou k Pražskému Jezulátku) směrem k Pražskému hradu k Loretě, kde jsme byli ubytováni. V pátek nám příliš nepřálo počasí, což

nám ale v Národním muzeu nevadilo. Odpoledne jsme stihli Staroměstské náměstí, Pinkasovu synagogu s židovským hřbitovem. Lanovkou jsme se vyvezli na Petřín, kde jsme se pobavili v zrcadlovém bludišti a trochu adrenalinu zažili na Petřínské rozhledně. A sobota už patřila jen a jen Pražskému hradu. Zhlédli jsme všechny nejdůležitější objekty. Milým překvapením bylo i to, že jsme potkali liturgický průvod vedený otcem arcibiskupem Janem Graubnerem. Využili jsme také pozvání na výstavu Moravské gobelínové manufaktury – Znovuzrození gobelínu. Ta se konala právě na Hradě v Císařské jízdárně. Bylo velmi zajímavé vidět díla spjatá s naším městem v tak reprezentativním místě. Jako úplně poslední jsme navštívili katedrálu sv. Víta, což byla krásná tečka za celým naším pobytem. Zpět do Valašského Meziříčí jsme se v sobotu večer vrátili plni zážitků a dojmů, uchození, ale myslím, že velmi spokojeni.

Anežka Zgabajová

Karneval u Rybiček

Několik našich žáků (pátáků a devátáků) vypomohlo ve čtvrtek 9. února u Rybiček s přípravou a realizací her a soutěží na jejich projektovém dnu zaměřeného na masopust. V rámci toho měly Rybičky také karneval. Pátáci se tak seznamují se svými budoucími prvňáčky, kterým budou od září, pokud nastoupí na naši školu, dělat jako šestáci patrony. Devátáci byli skvělými pomocníky a také díky nim se všechny děti při karnevalovém veselí skvěle bavily.

VKV – Junior

Mezi sportovně založenými dětmi (a jejich rodinami) získává stále větší popularitu cyklistická soutěž VKV (Vrchařská koruna Valaška). Již jsme o této soutěži psali v minulých letech, neboť naši žáci se do tohoto klání pravidelně zapojují. Za uplynulý ročník se jich zapojilo devět (sedm jmenovitě: Eliška a Vašek Baričiakovi, Vít a Jindřich Gajdošovi, Radim Pospíšil, David Opletal, a protože na jaře byl naším žákem ještě Štěpán Dřímál, byl registrován také za ZŠ Salvátor + dva žáci se přihlásili anonymně). Díky všem se v pořadí škol umístila ZŠ Salvátor na 8. místě (ze 78 škol) se 128 body. Kategorie Junior má předepsáno 50 vrcholů, které musí účastníci soutěže zdolat na kole, takže jakýkoliv počet zdolaných vrcholů je krásný výsledek. Všichni obdrželi od pořadatele hezké ceny, diplom a pamětní medaili.

Skvělá Kateřina Janýšková – VKV HATTRICK PRO KATEŘINU JANÝŠKOVOU

Na stránkách organizátora soutěže VKV (Vrchařská koruna Valaška) se dále můžete dočíst, že mezi úspěšnými cyklisty, kteří zdolali všechny předepsané vrcholy na kole, patří naše paní učitelka Kateřina Janýšková. (Dospělí zdolávají 20 vrcholů, některé v opravdu náročném terénu.) Obdivuhodné je to, že se jí to podařilo **potřetí v řadě za sebou**, tedy získává hattrick! Gratuluji a smekám!

Kalendář otce Pavla na rok 2023

Každý rok se těšíme na nástěnný kalendář fotografií o. Pavla Stefana. Ve škole ve spolupráci s panem farářem vždy připravíme anketu, která fotografie se jak líbí. Jeden kalendář máme rozdělený na měsíce na velké nástěnce a žáci i zaměstnanci měli možnost hlasovat a určit si tři nejhezčí fotky. Rozhodování je pro každého vždy velice těžké, všechny fotografie jsou krásné! Přidělené body určily pořadí těch NEJ... měsíců za třídu i za zaměstnance. Z výsledků taky vyčteme, že od IV. po IX. třídu to vždy vyhrál ČERVEN. Ten se nakonec stal „celkovým vítězem“.

Jak se líbí fotografie v jednotlivých třídách?

I. třída: 1. místo titulní fotografie, 2. místo červenec, 3. místo srpen

II. třída: 1. místo květen, 2. místo únor, 3. místo březen a listopad

III. třída: 1. místo únor, 2. místo květen, 3. místo srpen

IV. třída: 1. místo červen, 2. místo červenec, 3. místo únor

V. třída: 1. místo červen, 2. místo květen, 3. místo srpen

VI. třída: 1. místo červen, 2. místo květen, 3. místo červenec

VII. třída: 1. místo červen, 2. místo květen, 3. místo srpen

VIII. třída: 1. místo červen, 2. místo květen, 3. místo červenec

IX. třída: 1. místo červen a srpen, 2. místo květen, 3. místo listopad

Zaměstnanci: 1. místo leden, 2. místo květen, 3. místo srpen o jeden bod před dubnem

V součtu všech bodů za celou školu se celkově umístily fotografie takto:

1. místo: ČERVEN 207 bodů, 2. místo: KVĚTEN 188, 3. místo: SRPEN 131, 4. místo: ČERVENEC 128, 5. místo: ÚNOR 113, 6. místo: LEDEN 84, 7. místo: DUBEN 80, 8. místo: Titulní strana 75, 9. místo: LISTOPAD 67, 10. místo: ŘÍJEN 48, 11. místo: ZÁŘÍ 38, 12. místo: PROSINEC 36, 13. místo: BŘEZEN 23

ZÁPIS NA NAŠI ŠKOLU

I když je ještě dost času do zápisu budoucích prvňáčků, začínají se někteří rodiče ozývat a ptají se po informacích. Plakátek určitě bude a všechny informace budou také na webových stránkách naší školy. Letos bychom chtěli využít možnosti elektronického přihlašování a vyplňování osobního otazníku žáka (instrukce budou zveřejněny), **k zápisu bude ale stále potřeba přijít a mít s sebou rodný list dítěte a občanský průkaz zákonného zástupce. Zápis plánujeme na 4. dubna od 13 do 17 hodin. Kdo uvažuje o odkladu povinné školní docházky pro své dítě, musí doložit doporučení lékaře + poradenského zařízení (PPP).**

Magda Krupová

Prosinec a leden v Rybičkách

Měsíc prosinec se v naší dětské skupině nesl v duchu adventu. Ráno jsme se sešli v kostele na rorátech a potom jsme si povídali, co slovo advent znamená a jak se během této doby můžeme připravovat na příchod Ježíška o Vánocích. Tímto obdobím očekávání nás každý den po ranní modlitbě provázelo adventní

čtení pro děti a díky svíčke, kterou jsme posunovali na adventní spirále, jsme mohli vidět, jak se přibližujeme na naší cestě k Betlému.

V tomto předvánočním období jsme toho stihli opravdu hodně: v pátek 2. 12. se některé děti z Rybiček připojily ke zpěvákům ze ZŠ Salvátor na rorátech, které přenášela TV Noe.

V pondělí 5. 12. k nám dorazila vzácná návštěva – jako každý rok přišel Mikuláš v doprovodu čerta a anděla. Mikuláš děti pochválil za vše, co se jim daří a povzbudil je, ať se snaží zlepšit to, co se jim zatím moc nedaří. Děti zazpívaly písničku, zarecitovaly básničku a také jsme se společně pomodlili, což vyhnalo čerta ze školky ven. Za odměnu děti dostaly od anděla balíčky s dobrotami, ovocem a papírovým betlémem.

V KZ jsme byli na divadelním představení Pohádky na Vánoce a zámku Kinských jsme si s paní lektorkou Katkou Čunkovou povídali o adventních zvycích. Z připraveného těsta si každý upekli perníček vytlačovaný do dřevěné formy a z papíru jsme vytvořili dárkovou krabičku.

Tvořili jsme i ve školce – děti si pro své rodiče vyrobily vánoční přáníčko a dáreček-ozdobený stromček z borových šišek.

Nezapomínali jsme ani na pohyb – opět jsme chodili cvičit do Domečku v rámci programu Školky v pohybu a k nám do naší herny přišel trenér Ondra, se kterým si děti vždy nejen protáhnou celé tělo, ale také hrají nejrůznější pohybové hry na postřeh, koordinaci, trénují rovnováhu, pohyb s míčem a další skvělé aktivity.

V úterý 13. 12. jsme s předškoláky navštívili ZŠ Salvátor v rámci Dne otevřených dveří. Prvňáčci nám předvedli, kolik se toho už naučili – jak už umí hezky počítat a číst a zazpívali nám písničku o „Luckách“, které ten den slavily svátek.

Každý den jsme se věnovali také nácviku vánoční besídky, při které děti přednesly několik básniček a zazpívaly vánoční písničky i koledy, ale také zahrály vánoční příběh o narození Ježíška v Betlémě. Dopolední generálka proběhla za účasti otce

Pavla, zaměstnanců fary a prvňáčků ze ZŠ Salvátor s paní učitelkou Petrou Mikešovou. Odpoledne do naší vánočně vyzdobené školky přišli rodiče a sourozenci dětí. I když nervozita z vystoupení před tolika lidmi byla u některých veliká, děti vše zvládly moc hezky. Krásné kulisy, které dotvářely celkovou vánoční atmosféru, nám namalovala Markétka Daňková, které moc děkujeme 😊. Po vystoupení jsme si mohli společně posedět a popovídat u kávy a vánočního cukroví a jiných dobrot, které nám maminky pomohly připravit.

Několik dnů před Vánoci jsme s dětmi pekli vánočky a poslední den, kdy jsme šli do školky, jsme si povídali o vánočních zvycích a některé jsme si i vyzkoušeli – rozkrojili jsme jablíčko, pouštěli jsme lodičky z ořechových skořápek a házeli stříevíce. U slavnostně vyzdobeného stolu jsme si připili dětským šampánem a pojídali cukroví a ovoce. Po zazvonění zvonečku jsme spěchali ke stromečku, kde jsme zazpívali koledy a potom už děti začaly nedočkavě rozbalovat dárky, které jim udělaly velkou radost.

Po Vánocích jsme celý první týden věnovali tématu „Tři králové.“ Učili jsme se básničky, písničky, hráli hry, malovali i tvořili. Na svátek Zjevení Páně jsme byli se ZŠ Salvátor na slavnostní mši. Po ní nás ve školce poctili svou návštěvou králové – otec Pavel, otec Slavo a ředitel Charity, pan Gavenda.

V dalších lednových týdnech jsme měli všechny aktivity zaměřeny na témata lidské tělo, bacily a vitamíny a zimní sporty. Protože nám počasí nepřálo a neměli jsme možnost užít si sněhových radovánek v našem okolí, uspořádali jsme výlet a vyrazili za sněhem na Pustevny. Nejprve jsme navštívili oba velké stany s ledovými sochami dinosaurů. Obdivovali jsme, jak jsou sochy veliké, krásně lesklé a nasvětlené barevnými reflektory, a snažili jsme se poznat jednotlivé druhy dinosaurů. Po zhlédnutí výstavy jsme se prošli k místu, kde začíná stezka v korunách stromů.

Posilnění svačinkou, teplým čajem z termosek a malou sladkostí jsme přešli na kopeček, ze kterého děti nadšeně bobovaly a jezdily na lopátkách. Zájemci si mohli s paní učitelkou prohlédnout iglú, které bylo postaveno několik metrů od našeho stanoviště. Po více než hodině řádění ve sněhu jsme došli příjemně unaveni k autobusu, který nás dovezl zpět domů. Nakonec nám přálo i počasí a celý výlet se k radosti všech vydařil.

Dalším tématem bylo zimní počasí a oblékání v zimě. Toto téma jsme si obohatili o program na hvězdárně „O počasí a kouzelném kukátku.“ Jsme rádi, že jsme mohli v našem KZ shlédnout

divadelní představení Bětuška a kouzelný hrad a že jsme si mohli opět zacvičit v Domečku s našimi oblíbenými trenérkami Katkou a Zuzkou a ve školce s trenérem Ondrou.

A nakonec ještě jedna prohlídka sochy – tentokrát ze sněhu. Její autorkou byla Markétka Daňková a Radomír Štefka. V rámci dopolední procházky jsme podnikli výpravu ke Štefkům a moc se nám tato sněhová příšerka líbila.

Závěrem chceme poděkovat všem, kteří jste přispěli do sbírky uspořádané pro DS Rybičky. Tuto sbírku vyhlásil otec Pavel a vybrané peníze budou použity k pokrytí provozních nákladů, které se nám od ledna hodně zvýšily vzhledem k prudkému nárůstu cen energií. Všem dárcům moc děkujeme.

Za všechny malé i velké Rybičky Eva Vránová

Charita Valašské Meziříčí

Rok 2022 v Centru sociálně-materiální pomoci

Provoz Centra sociálně-materiální pomoci je každoročně spolufinancován z dotací měst, obcí a firem v regionu naší působnosti a z výtežku Tříkrálové sbírky. Financování Centra se stalo každoročním záměrem využití sbírky, který naše Charita předkládá svému zřizovateli ke schválení. Bez této podpory bychom jeho provoz nemohli zachovat.

V loňském roce jsme zaznamenali značný nárůst počtu žadatelů o potravinovou a materiální pomoc. Na Centrum se obraceli nejen klienti našich služeb a dalších institucí, ale také lidé z Ukrajiny, které válka donutila opustit jejich domovy.

Charita Valašské Meziříčí (CHVM) provozuje od 5. 12. 2016 Centrum sociálně-materiální pomoci (CSMP) sídlící na ulici Zámecká ve Valašském Meziříčí.

Centrum poskytuje pomoc v podobě potravin, základního ošacení, textilu, hygienických potřeb a dle potřeby a možností také základních domácích potřeb lidem, kteří se z nejrůznějších důvodů ocitli v situaci, kdy nemají finance na zajištění základního živobytí. Pomoc je vydávána na základě doporučení sociálních pracovníků služeb Charity nebo jiných institucí či na základě sociálního šetření, které provede sociální pracovnice CSMP. Opačovaný výdej pomoci je podmíněn aktivní spoluprací žadatele s příslušnými sociálními službami.

Součástí pomoci je také poskytování základního sociálního poradenství a zprostředkování kontaktů na sociální služby tak, aby měl žadatel podporu a systematickou pomoc. Snahou je, aby se lidé nestali na naší pomoci závislí, ale aby jim byla poskytnuta v nejtěžší situaci, než si budou schopni své základní potřeby opět zajistit sami. CSMP spolupracuje s téměř všemi subjekty poskytujícími sociální služby v oblasti působnosti Charity Valašské Meziříčí (ORP Valašské Meziříčí, ORP Rožnov p. R.) a tato spolupráce se dále rozvíjí.

V roce 2022 bylo Centrum sociálně-materiální pomoci extrémně vytíženo. Od března poskytovalo pomoc lidem, kteří prchali před válkou na Ukrajině. Provoz Centra musel být posílen lidmi z řad zaměstnanců ředitelství a také o dobrovolníky.

Celkový počet výdejů se v roce 2022 vyšplhal na číslo 4233 (v roce 2021 byl celkový počet výdejů 1196).

Níže v textu je uveden podrobný přehled. Počet výdejů je zde rozdělen, a to na „běžný výdej“ a na výdej pro občany Ukrajiny, u kterých tato pomoc není podmíněna spoluprací se sociální službou. Od června byl nastaven pro všechny nově příchozí občany Ukrajiny do CSMP nový systém, a to v podstatě stejný jako pro „běžné“ klienty. S psanými pravidly a vyžadující jejich aktivní spolupráci na řešení krizové situace. Netýká se to však prvního kontaktu, kdy tyto osoby byly podpořeny základním

potravinovým a hygienickým balíčkem pro alespoň trochu lehčí start v nové zemi. Byla jim také nabízena další sociální pomoc, poradenství a kontakty na další služby.

Materiální a potravinová pomoc v roce 2022

- Celkem bylo 4233 výdejů materiální a potravinové pomoci.
- Běžných výdejů bylo 1366.
- Pro občany Ukrajiny bylo 2867 výdejů.

V roce 2021 proběhlo v CSMP 1196 běžných výdejů. S porovnáním s rokem 2022 lze vidět, že Centrum navštěvuje více lidí (i bez občanů Ukrajiny).

Obce ORP Valašské Meziříčí

Běžných výdejů bylo celkem 715.

Výdejů pro občany Ukrajiny bylo 1576 celkem (většina s přechodným pobytem ve Valašském Meziříčí a okolí)

Potravinová a materiální pomoc vydaná pro osoby s jiným trvalým bydlištěm – jiná místa v ČR

Výdej proběhl 552x. Většinou se jedná o maminky s dětmi z azylového domu ve Valašském Meziříčí, které mají trvalý pobyt v jiném městě, ale dlouhodobě žijí na území našeho ORP. Pro velkou část z nich je velmi těžké v současné situaci trvalý pobyt změnit. Menší část těchto osob tvoří lidé využívající služeb Denního centra ve Valašském Meziříčí. Nepatrná část z tohoto počtu jsou občani migrující do naší země za prací (např. Slováci, Poláci).

Obce ORP Rožnov pod Radhoštěm

Běžný výdej proběhl celkem 99x. Výdejů pro občany Ukrajiny bylo 1291x celkem.

Přímá pomoc

Nejenom potraviny, hygienu a další potřebné věci CSMP vydává. Také bylo sepsáno 71 žádostí na přímou pomoc z Tříkrálové sbírky v celkové hodnotě 197 822,- korun.

Většinou se jednalo o finanční podporu pro uživatele služeb na pokrytí nákladů spojených s jízdou do místa trvalého bydliště pro vyřízení nezbytných úředních či lékařských záležitostí. Přímá pomoc byla využita na nákup kompenzačních pomůcek, dále se podpořilo financování přímé péče klientů služeb. Peníze pomohly také lidem, kteří byli zasaženi nějakou nečekanou událostí, např. požárem apod.

Zdroje zásob

Sklad v Centru sociálně-materiální pomoci je potřeba pravidelně zásobovat. Díky spolupráci s Potravinovou bankou pro Zlínský kraj, můžeme uživatelům nabídnout pestrou škálu potravin a také ostatní sortiment např. hygienu, domácí potřeby, spací pytle a jiné. Velkou výhodou je také to, že CSMP sídlí vedle charitního obchodu KOMPOOT. Díky tomu může poskytnout také potřebné šatstvo, lůžkoviny, deky nebo také nádobí.

V roce 2022 se konaly různé sbírky na podporu uprchlíků z Ukrajiny. Tyto věci se pak přerozdělovaly potřebným právě v našem Centru.

Dále pak jsme obdrželi finanční pomoc od firem CS Cabot spol. s r.o. a Lesy a statky Tomáše Bati. Díky této podpoře jsme mohli nejen zajistit dostatečné zásoby potravin a drogerie, ale také zafinancovat zřízení garáže, ve které mohou být tyto věci uskladněny. Dále bylo pořízeno drobné vybavení pro maminky s dětmi jako např. postýlky, matrace a také pleny a mnoho dalšího.

Rovněž se z této pomoci zafinancovala část nákladů na práce ohledně přívodu vody do prostor Centra, a to konkrétně montáž dřezu.

Díky nové garáži, která funguje jako sklad nejenom pro nakoupené věci, můžeme nyní provozovat i sklad drobného nábytku. Tuto pomoc využívají nejen rodiny z Ukrajiny, ale např. také maminky s dětmi, které si již našly samostatné bydlení, opouštějí azylový dům a potřebují drobný nábytek na vybavení bytu.

Můžeme tedy říci, že rok 2022 byl extrémně náročný. Na druhou stranu ale právě to, že jsme museli reagovat na nové situace, Centrum posunul zase o kus dál. Nyní poskytuje pomoc na mnohem širší úrovni.

V roce 2022 byl také domluven, ve spolupráci s Potravinovou bankou ve Zlínském kraji, nový odběr pečiva, a to z odběrných míst v Albertě v Rožnově pod Radhoštěm. Toto pečivo je určeno klientům služeb ve Valašské Bystřici a rovněž v Rožnově pod Radhoštěm.

Dalším zdrojem doplnění zásob je Sběrka potravin, která vždy významně podpoří sklad v CSMP. Ve spolupráci s Potravinovou bankou ve Zlínském kraji se koná pravidelně na jaře a na podzim.

Výtěžek z jarní Sběrky potravin konané v Tesco ve Valašském Meziříčí byl 529,5 kg potravin a hygienických potřeb.

Výnos podzimní sbírky z Tesca byl 745 kg a výnos ze supermarketu Billa v Rožnově pod Radhoštěm byl 539 kg potravin a hygienických potřeb.

Centrum sociálně – materiální pomoci pomáhá lidem, kteří se ocitnou v těžké životní situaci. Minulý rok tak CSMP pomohlo opět mnoha jednotlivcům i rodinám a i nadále se bude snažit v této činnosti pokračovat, jak nejlépe umí.

Michaela Pácová, DiS., vedoucí CSMP

Peeři pomáhají lidem s duševním onemocněním

Tento, donedávna málo používaný pojem, dnes slyšíme ze všech stran. Úzce souvisí s problematikou duševního onemocnění, kterého v poslední době rekordně přibývá, a o kterém se ve společnosti dosud mluvilo velmi sporadicky. Také souvisí s transformací psychiatrické péče, která mimo jiné zahrnuje zapojení různých subjektů do komplexního procesu práce na změně přístupů k péči o pacienty s duševním onemocněním. Peer konzultanti jsou lidé, kteří mají vlastní zkušenost s tímto onemocněním i se zdravotní péčí, a jsou ochotni své zkušenosti otevřeně sdílet s ostatními, kterým nemoc zasáhla do jejich života.

Díky tomu, že si nemoci prošli, nejlépe ví, jak jim ovlivnila život v osobní rovině, v pracovní sféře i ve společenském postavení. Nebojí se o ní mluvit, nejen s lidmi, kteří mají stejnou diagnózu, ale také jejich zkušenosti pomáhají nastavit jak výukové programy, tak i systém péče o lidi s duševním onemocněním.

Od minulého roku peer konzultant působí také v naší službě Sociální rehabilitace AMIKA, která se věnuje lidem s duševním onemocněním. Jeho úkolem je s klienty otevřeně mluvit o nemoci, provést je procesem léčby a ukázat jim, že pro ně toto onemocnění nemusí být v životě limitující. Inspirací a motivací je také pro pacienty psychiatrické nemocnice, se kterou služba aktivně spolupracuje. Díky sdílení zkušeností pak jsou tito pacienti více otevření spolupráci s naší službou.

Na webových stránkách Charity Valašské Meziříčí si můžete přečíst příběhy lidí, kteří jsou součástí osvětové kampaně #PEER-pomaha. Jejím cílem je otevřeně a upřímně mluvit o zkušenostech s duševním onemocněním ve veřejném prostoru. Tito lidé se s nemocí duše osobně setkali, nevzdali se, neuzavřeli se, ale naopak se rozhodli podpořit a pomáhat ostatním.

Lidé bez domova mohou mrazy přečkat v teple

Teploty klesají i pod -10 stupňů, pro lidi bez domova nastává nejnáročnější období v roce. Je takřka nemožné trávit mrazivé noci bez ohrožení na zdraví venku.

Charita Valašské Meziříčí prostřednictvím svým služeb, nabízí lidem bez domova možnost přečkat zimu v teple a bezpečí.

Od začátku roku jsme zaregistrovali nebývalý zájem o využití Noclehárny. Službu jsme poskytli 40 lidem bez domova. V tomto mrazivém období se na nás obracejí lidé bez domova, kteří nejen pobývají přímo na ulici, ale také ti, kteří obývají chatky, které nedokážou dostatečně vytopit. Dále také ti, kteří přebývají v odstavených vagónech nebo v opuštěných budovách.

Zatím je kapacita služby dostačující. Pokud by bylo potřeba, budeme nabízet tzv. horké židle, na kterých budou moci lidé z ulice přečkat mrazivou noc v teple.

Lidé bez domova nemusí ani přes den pobývat venku. Denní centrum má od prosince do konce března rozšířenou provozní dobu. Lidé mohou jeho služby využít ve všední dny od 7:30 do 14:30 hodin, o víkendech a svátcích je otevřeno od 7:30 do 10:30 hodin. Centrum nabízí teplý čaj, pečivo, možnost připravit si jídlo z vlastních zásob, osprchovat se, vyprat si oblečení, případně ho vyměnit za nové. To vše je podmíněno dodržením stanovené hladiny alkoholu a slušným chováním.

Denní centrum mohou využívat i lidé, kteří doma nemají vhodné podmínky pro vykonání hygieny, nebo třeba možnost si uvařit. V těchto mrazivých dnech službu denně využívá okolo 25 lidí.

I přes nabídku těchto služeb jsou jedinci, kteří z vlastního rozhodnutí nebo z důvodu nesplnění minimálních podmínek pro využití Denního centra nebo Noclehárny tráví mrazivé dny venku. Ty pak kontaktují pracovníci Terénní služby, nabízejí jim teplý čaj, ale hlavně tyto lidi motivují a podporují k využívání služeb, které jim umožní přečkat současné mrazivé počasí v teple.

Jak pomoci lidem na ulici? Pokud se na Vás obrátí člověk na ulici s prosbou o peníze na Noclehárnu, nedávejte mu je přímo do ruky. V 90 % si za tyto finance koupí alkohol. Můžete tuto osobu doprovodit do služeb Charity na Zámecké a tam částku 50,- na přečkání noci v teple předat přímo pracovníkovi Charity. První přespaní mají lidé zdarma, stejně jako využití služeb Denního centra.

Charita nepřebírá zodpovědnost za zdraví a chování lidí bez domova, ale snaží se jim nabízet prostřednictvím svých služeb cestu z jejich nepříznivé situace.

Certifikát dobré praxe pro azylový dům

Azylový dům pro matky s dětmi získal v rámci projektu MPSV Rozvoj a podpora modelů kvality pro systém sociálních služeb **Certifikát dobré praxe v oblasti: „Sociální práce s vyváženým poskytováním potravinové a materiální pomoci“.**

Dle MPSV je dobrou praxí chápán osvědčený a ověřený postup, pomocí kterého se při poskytování sociálních služeb dosáhlo dobrých výsledků, a lze ho proto doporučit jako vhodný a příkladný pro jiné poskytovatele sociálních služeb. Za osvědčený je považován takový postup, který je doložitelný, opakovaně ověřitelný, udržitelný i v situaci změn a přenositelný, směřující k sociálnímu začleňování klientů, resp. minimalizaci jejich závislosti na sociální službě.

Od účasti na projektu jsme si slibovali přehledné pojmenování naší praxe vyváženého poskytování materiální a potravinové pomoci klientkám, efektivnější podchycení všech drobných nancí, které s touto praxí souvisí, a v neposlední řadě i potvrzení, že naše uvažování v této citlivé až kontroverzní oblasti obstojí i v širším pohledu inspektorů sociálních služeb.

Azylový dům pro matky s dětmi funguje přes 20 let a za tu dobu si prošel mnohými peripetiemi, tedy i počátečním „zachraňováním“ a pomáháním za každou cenu všem klientkám, bez ohledu na jejich aktivitu a spolupráci na řešení problémů. Měli jsme nespočet možností si vyzkoušet různé polohy vydávání potravin, ošacení, školních pomůcek pro děti a jiných věcí. Z těchto zkušeností vzešlo poznání, že přílišná pomoc a podpora tam, kde by to klient jinak zvládl sám, mu samotnému v konečném důsledku spíše škodí, než pomáhá. Zažili jsme s klientkami množství situací, kdy se nadměrná materiální pomoc stávala spíše kontraproduktivní. Zpočátku jsme měli pocit, že cokoli můžeme klientce či dětem dát, je správné, nejen proto, že jsou v obtížné životní situaci, ale i proto, že využít znovu už použitou věc nebo darovanou potravinu je ekologické a úsporné. Běžně se stávalo, že nám různí dárci dovezli zbylé potraviny ze svatby nebo přijelo auto naplněné oblečením s tím, že si to mají klientky rozebrat. Časem jsme začali více vnímat riziko toho, že za kvalitu a hygienickou nezávadnost takových potravin nemůžeme ručit, a darované ošacení se většinou povalovalo všude kolem, nebo měly klientky zahlceny bytové jednotky tak, že je ani nešlo uklidit.

Co ale bylo hlavní, klientky stále více získávaly dojem, že mají právo na nadstandardní přiděl materiální a potravinové pomoci, a začaly ji čím dál více vyžadovat. I díky tomu jsme si uvědomili, že bezbřehou pomocí v nich posilujeme spíše jejich pocit oběti, přičemž naším úkolem je u klientky posilovat její kompetence. Byli jsme tedy v minulosti často svědky toho, že když klientky dostaly věci zdarma a bez vlastní aktivity, neměly pak pro ně velkou hodnotu. Rizikem je také závislost na pomoci zvnějšku a snižování pocitu zodpovědnosti za vlastní život i život dětí. Uvědomili jsme si, že etické kodexy sociálních pracovníků ne nadarmo pracují s pojmem SUBSIDIARITY ve smyslu: Nechejte na klientovi tu část aktivit, kterou zvládne sám. Nedělejte to

za něj, aby nedocházelo k závislosti na sociální službě, která pak bývá logickým vyústěním zvyknutí si a spoléhání na pomoc. Sami jsme si v praxi, často i metodou „pokus – omyl“, vyzkoušeli, že materiální pomoc a podpora by měla být cílená, vyvážená a poskytnutá po důkladném obeznámení se se situací dotčeného. Ani málo ani moc. Smyslem není nedat nikomu nic, aby si poradil sám, ale ani dát všechno všem. Sociální pracovníci se snaží vždy podporu vyvážit a vytvořit vhodný mix pomoci pro konkrétní klientku. A to tak, aby bylo možné od pomoci postupně ustupovat a nakonec podpořit klientku v samostatném zvládnutí situace.

Samozřejmě jsou situace, kdy poskytnutí materiální pomoci v plné výši je na místě, např. u klientky, která je obětí domácího násilí, která utekla s dětmi z domu téměř bez zavazadel. Tam poskytujeme v prvopočátku vše od kompletního ošacení, věcí do školy pro děti, potravin. Pak se postupně v závislosti na tom, jak se situace vyvíjí, od kompletní podpory ustupuje.

Často se ale stává, že přicházejí klientky, většinou z jiných pobytových zařízení, naučeny na bezbřehou pomoc a očekávají stále více a více a nemají pak ani motivaci zařadit se zpět do běžného života, kde se jim takové nadstandardní pomoci nedostává. Klientkám vysvětlujeme, že smyslem sociální služby není „jim ryby dávat“, ale dovést je k tomu, aby je dokázaly „samy chytit“.

Vnímáme jako důležité, že nepracujeme v tomto duchu jen s klienty, ale i dárci a odbornou i laickou veřejností. Velmi důležitá v přístupu ke klientům je provázanost pomáhajících profesí, které vzájemně spolupracují tak, aby nedocházelo ke zbytečným závislostem klientů na sociální a jiné pomoci.

Před zapojením do projektu jsme si řekli, že za úspěch budeme pokládat už samotné zařazení a následný vznik přehledné metodiky, která se do budoucna může stát vhodnou pomůckou pro nové pracovníky, praktikanty, dobrovolníky, stážisty, příp. pro další intervence k ujednování praxe na odborných kolegiích azylových domů.

Po zaslání přihlášky se zdůvodněním žádosti o zařazení do projektu s množstvím důkazových příloh jsme s napětím očekávali, zda budeme vybráni do dalšího kola. Povedlo se. Následovalo dvoudenní šetření hodnotitelek, inspektorek sociálních služeb Mgr. Michaely Khýrové a Mgr. Hany Mazalové, přímo v našem zařízení. Poté jsme byli vyzváni k doplnění dalších náležitostí a následovalo další čekání na verdikt.

Těsně před Vánoci přišla zpráva o identifikaci dobré praxe v našem azylovém domě.

Byl to jeden z vánočních dárků pro celý tým azylového domu, kterému patří velké poděkování za jeho nelehkou práci. Není totiž vždy jednoduché odvádět kvalitní práci, při tom respektovat klientky s jejich složitým životním příběhem a zároveň si uvědomovat, že důležitou součástí práce je i nastavování hranic, což má minimálně stejnou důležitost jako samotná podpora klientek.

Bc. Markéta Krhutová, vedoucí služby

Postní doba a alkohol

Víte kdo to byl Matt Talbot? Máte v rodině nebo u někoho blízkého či známého problém s alkoholem? Centrum pro rodinný život Olomouc vydalo v prosinci 2022 novou knihu s názvem „Mat s Mattem“, která je modlitební cestou za lidi s problémy s alkoholem a za jejich blízké. Možný 40denní solidární půst od alkoholu je pak výzva duchovního boje, křesťanská výzva oproti společenské výzvě „suchý únor“. Více na www.valmez.dcp.cz Renata Hlavicová, Centrum pro rodinu

Starejme se o druhé.

„Ty jsi Bůh, který mě vidí.“ (srov. Gn 16,13)

Slovo života na tento měsíc nám vypráví zkušenost Hagar, jedné hebrejské ženy, která se v jednom těžkém okamžiku cítí milována Bohem, který ji viděl trpět a postarat se o ni.

I my můžeme zakusit, že Bůh nám je stále nablízku, dívá se na nás s láskou a doprovází nás v každém okamžiku našeho života.

Když jsme si jisti touto Boží přítomností, můžeme se stát nositeli Jeho lásky těm, kteří ji nejvíce potřebují, dívat se kolem sebe a pomáhat tomu, kdo trpí a je v nesnázích.

Jednou v neděli během prázdnin byl Michal spolu se svými rodiči na mši svatě a při kázání mluvil kněz, který byl misionářem, o potřebách lidí na různých kontinentech.

Když si tatínek připravoval peníze do sbírky, řekl mu Michal, že i on chce něco darovat z toho, co si ušetřil a z peněz, které dostal od prarodičů.

Tatínek se na něj podíval a zeptal se, kolik peněz chce dát. On odpoví: „Všechno, co mám.“ (Zkušenost Michala z Itálie)

© PAFOM, Obrázky a text připravilo Centrum gen 4. Gen 4 jsou malé děti z Hnutí fokoláre založeného Chiarou Lubichovou

Celosvětová síť modlitby s papežem
ČESKÁ REPUBLIKA

*

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Jan Kudla
Bartoloměj Jan Daněk

Andělka Viktorie Chudá

+ Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

MUDr. Zdeněk Rolinc *1. 5. 1935 +15. 1. 2023, Krhová, Pod Jehličnou 706
Emílie Chýlková *1. 9. 1947 +20. 1. 2023, Krhová 439
Ing. Alois Žilinský *5. 8. 1931 +26. 1. 2023, Křižná 677

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče,
kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚNOR

Úmysl papeže: Za farní společenství

Modleme se, aby se farnosti žijící v opravdovém společenství stávaly stále více komunitami víry, bratrství a pohostinnosti vůči těm nejpotřebnějším.

Národní úmysl: Za kontinentální synodální setkání

Modleme se, aby mezinárodní synodální setkání v Praze přispělo k nalézání Boží vůle pro místní církve v Evropě.

SVATÝ FRANTIŠKU XAVERSKÝ, ORODUJ ZA NÁS!
SVATÁ TEREZIE OD DÍTĚTE JEŽÍŠE, ORODUJ ZA NÁS!

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.

100 Kč

200 Kč

500 Kč

jiná částka

SRDEČNĚ VŠECHNY ZVEME NA
**POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU FARNOSTI
SPOČINOUT V OTCOVĚ NÁRUČI**

KDY: SOBOTA 25. ÚNORA 2023 OD 13.30

KDE: KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE VM

S KÝM: O. RADEK MALÁČ (ZÁBŘEH N. M.)

PROGRAM:

13:30-14:00 ÚVODNÍ SLOVO (O. PAVEL STEFAN)

14:00-14:45 **PROMLUVA** (O. RADEK MALÁČ)

14:45-15:00 PŘESTÁVKA

15:00-15:45 **PROMLUVA** (O. RADEK MALÁČ)

15:45-16:00 PŘESTÁVKA

16:00-16:30 PANE, ŘEKNI JEN SLOVO

– SVĚDECTVÍ O SETKÁNÍ S BOHEM VE MŠI SV. (MILAN KRATOCHVÍL)

16:30-17:00 PŘESTÁVKA

17:00-18:00 **MŠE SV. S NEDĚLNÍ PLATNOSTÍ**

18:00-19:00 SPOLEČNÁ VEČEŘE

19:00-20:30 **VEČER CHVAL S PŘÍMLUVNOU MODLITBOU**

16:30-17:00 MODLITBA SV. RŮŽENCE / PŘÍLEŽITOST KE SV. SMÍŘENÍ

PŘIJĎTE SPOLEČNĚ PROŽÍT VSTUP DO POSTNÍ DOBY!

Karneval končí! Odložme masky!
22. února začíná Popeleční středou doba postní.
Při každé mši svaté se bude udělovat popelec.
Pamatuj, člověče, že jsi prach a v prach se navrátíš!
Obráťte se a věřte evangeliu!

foto o. Pavel

Život farností číslo 2, ročník XXX

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.
 redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Evžen Hlavica, grafická úprava a realizace: Evžen Hlavica, Radek Zavičák, jazyková korektura: Mgr. Alžběta Dřimalová.
 Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o 7. neděli v mezidobí, 19. února 2023. Uzávěrka příštího čísla je 9. března 2023.

<http://farnost-valmez.cz/>